

θεούς οὐ νομίζων, ἔτερα δὲ καὶ νὰ δαιμόνια εἰσφέρουν ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων.

*Διετεθόλητο γάρ ὡς φαῖ Σωκράτης τὸ δαιμόνιον ἑαυτῷ σημαίνειν.
*(Περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως). Ἐθαίραξε, δ' εἰ μὴ φανερὸν αὐτοῖς ἐστιν διτα τοῦ δυνατῶν ἐστιν ἀνθρώπους ενθεῖν.

*(...). Νομίζουσιν, ἐπειδάν γνῶσιν αἱς ἀνάγκαις ἔκαστα γίγνεται, ποιήσειν, διτα βούλωνται, καὶ ἀνέμους καὶ βδυτα καὶ δρας καὶ δυτῶν ἀλλοι δένωνται τῶν τοιούτων, η τοιούτον μὲν οὐδὲν οὐδὲ ἐλπίζουσιν, ἀφεῖ δ' αὐτοῖς γνῶναι μόνον η τῶν τοιούτων ἔκαστα γίγνεται;

*Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἡγείτο θεοὺς εἰδέναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα καὶ σιγῇ δουλεύόμενα, πανταχοῦ δὲ παρείναι καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων πάντων

*Καὶ εἴχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἄπλοις τάγματα διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας δροῖα ἀγαθὰ ἐστι.

*Ἐγὼ δὲ νομίζω τὸ (...) μηδενὸς δέρεσθαι θεοῖν εἶναι.

*Καὶ γάρ παῖσιν οὐδὲν ἥτιον η σπουδάζουν ἐλυτεῖται τοῖς συνδιαιτίζουσι.

*Κατέμαθες οὖν τὸ πρός τῷ ναῷ που γεγραμμένον τὸ Γνῶθι σαντόν; "Ἔγωγε. Πότερον οὖν οὐδὲν αἱ τοῦ γράμματος ἐμέλησεν η προσέσχεις καὶ ἐπεχειρησας σαντὸν ἐπισκοπεῖν δοτις ἔρεις;

*Ολὼς δὲ τῶν οὐρανίων, η ἔκαστα οἱ θεός μηναῖται, φροντιστήν γίγνεσθαι ἀπέτρεπεν οὔτε γάρ εὐθετὰ ἀνθρώποις αὐτὰ ἐνόμιζεν εἶναι οὔτε χρεῖσθαι θεοῖς ἀν ἡγείτο τὸν ζητοῦντα οἱ ἔκείνοις σαφηνίσαι οὐκ ἐβούληθοσαν.

*Μάλιστα ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῷ εὐθύμῳς καὶ εὐδόλως ξῆν.

*Δέγεται γάρ εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντα (τὸν Λυκοῦρον) προσειπεῖν αὐτὸν (τὸν Ἀπόλλωνα). Φροντίζω πότερα θεόν αἱ εἴπω η ἀνθρώποις.

(Σενοφῶν, ἔκτὸς ἀπ' τὸ πρῶτο).

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

Τούτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσι, οἱ δὲ διὸ Ήφαίστου Μίνωι δοθῆναι (...). Οὗτος δὲ Τάλως τοῖς ἔκαστης ἡμέραις τὴν νῆσον περιτροχάζων ἐτήσει.

ΕΡΜΗΣ Ο ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ

★

*Οἱ πηγὲς τῶν ἐφιμητικῶν κειμένων δοιοκούνται στὶς ἀστρολογικὲς μελέτες τοῦ πρώτου μισοῦ τῆς δεύτερης χιλιετίας π.Χ. ποὺ θέσθαι ξεκαίνει ἀπὸ τὰ βάθη τῶν χρόνων τῶν Μεσανατολικῶν λαῶν. Ἡ διαιρέσφωσή τους σ' ἐλληνική γλώσσα τοὺς Ἑδωτὴν δυνατότητα νὰ διγοῦν ἀλ' τοὺς ναοὺς

καὶ νὰ διαδοθοῦν, δῆμος μαζὶ τὰ ἐπηφέασε ἀποφασιστικὰ ὁ Ἑλληνικὸς τρόπος καὶ πήγων μᾶς καθαρότητα, ποὺ πρέπει νὰ ὑποθέσουμε πῶς τὸς ἀριστερούς τὸ δοχικὸν ὑφος (ὅπως, γιὰ παράδειγμα, μποροῦμε νὰ ὑποθέσουμε πῶς θύγινε μὲ τὰ προσωρατικά κείμενα ἔναντι τῶν δημιουργῶν της ἀνατολικῶν κειμένων). Δὲν πρέπει ἀκόμη ν' ἀποκλείσουμε Γραμμικὲς ἐπιδράσεις. Λέτον προσέξουμε τὴν μονιμική τοῦ θρόνου στὰ παραδείγματα ὑμνων, ποὺ μᾶς θυμίζουν τὴν γλώσσα τῶν Ψαλμῶν.

Τάττ εἶναι δὲ Θότι τῶν Αλυπτίλων καὶ Ἀσκληπιός ὁ Ἰμχοτέπ. Δὲν δίνουμε λατινικά κείμενα ποὺ θύμιζον τὴν γλώσσα τῶν Ψαλμῶν.

★

• Εῦδος αὐτοῦδωρο.

*Τοῦτο ἡλλαγὴ τῇ ιδέᾳ καὶ εὐθέως πάντα ποιοῦντο ροπῆ.

*Εἴται μεταβαλλόμενον τὸ σκότος εἰς ὑγρὸν τινὰ φύσιν, ἀφάτως τεταφαγμένην καὶ καπνὸν ἀποδιδόνταν, ὡς ἀπὸ πυρός, καὶ τινὰ ἡχον ἀποτελοῦσαν ἀνεκλάλητον γοῦδη (...).

*γῆ δὲ καὶ βδωρ ἔμενε καθ' ἔαυτά συμμεμιγμένα, ὡς μὴ θεωρεῖσθαι τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ βδατοῦς κινούμενα δὲ ήν διὰ τὸν πνευματικὸν λόγον εἰς ἀκοήν.

*Νοῦς δῆλος ἐξ δῆλου ἔαυτὸν ἐμπεριέχων.

*δὲ δὲ Νοῦς δὲ θεός, ἀφρενόθηλυς δῆν, καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπεκνήσει λόγῳ ἔτερον Νοῦν διανούργον.

*διακεχώσιται δὲ ἀπ' ἀλλήλων η τε γῆ καὶ τὸ βδωρ.

*καὶ δὲ τὸν τῶν θυητῶν κόσμου καὶ τὸν ἀλόγων ζώων ἔχων πᾶσαν ἔξονσιαν διὰ τῆς ἀνθρωπίνας παρέκυψεν, ἀναρρήξας τὸ κύτος καὶ ἔδειξε τῇ κατωφερῇ φύσει τὴν καλλίτον θεοῦ μορφήν, δῆν ἰδούσας ἀκόρεστον καλλίτος (...). ἐμειδίασεν ἔρωτι, δῆς ἄπει καλλίστης μοστῆς τοῦ 'Ανθρώπου τὸ εἰδός ἐν τῷ βδατοῦ ἰδούσα καὶ τὸ σκλασμα τῆς γῆς' δὲ δὲ δίδων τὴν ὅμοιαν αὐτῇ μορφήν ἐν αὐτῇ οὐσαν ἐν τῷ βδατοῦ ἀφίλοις καὶ ἡσουλήθη ἀδυον οἰκεῖν· ἄμα δὲ τῇ βουλῇ ἐγένεται τένεγεια, καὶ ὄνκησε τὴν ἀλόγου μορφήν η δὲ φύσις λαβούσα τὸν ἐφόρμενον περιεπλάκη δῆλη καὶ ἐμύγησαν ἐδόμενοι γάρ ήσαν.

*διὸ καὶ μεγίστη ἐν τῷ δίω σπουδὴ καὶ εὐσεβεστάτη τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐστιν η παιδοποία (Ποιμάνδρης)

*καὶ γάρ τὸ θεῖον η πᾶσα κοσμικὴ σύγκρασις φύσει ἀνανεωμένη· ἐν γάρ τῷ θείῳ καὶ η φύσις καθέστηκεν. (Ἐρμοῦ Ιερὸς λόγος)

*Κρατήσα μέγαν πληρώσας τούτου (τοῦ νοῦ) κατέπεμψε, δοὺς κήρουκα, καὶ ἐκέλευσε αὐτῷ κηρύξαι ταῖς τῶν ἀνθρώπων καρδίαις τάδε· βάπτισον σωματήν ἡ δυναμένη εἰς τοὺς τοὺς τὸν κρατήσα, η πιστεύουσα ὅτι ἀναπλεύ-